

איך אתה חוגג בפורים?

אחשוורוש, אינה מוסיפה כבוד ליהודים, ובי ודאי לא לישראלים. הייתי מעדיף שבניו של מרדכי ינצחו את בניו של המן. מלכת אסתר היתה בעיני מועמדה מוצלחת מלכת היופי. כשהייתי יותר צעיר התחפשתי: פעם לבידואי ופעם לטוריאדור ספרדי. את החליף מה הוה השגתי מחבר בלגי נוצרי שהגיע לישראל עם קרקס.

אלימלך רימלט, ח"כ הצ"ב:
"אני חוגג בצורה מסורתית ביותר. אני הולך לבית הכנסת לשמוע את המגילה ואת החג אשתדל לבלות עם משפחתי. זוהי אחת ההודמנויות הנדירות לכך. בפעם האחרונה שהתחפשתי זה היה כשהייתי סטודנט. לעד לידע אינני הולך. אני מעדיף להשאר בבית ולקרוא ספר."

זדמן לביוש, שחקן "הקאמרי":
"בפורים עוסקים אצלנו דוקא בקינות. הן עבודה מרובה, דוחפים לנו שתי הצגות בערב. את ערב החג נבלה עם השנה עם שלונסקי לכבוד יובלו, ואחר כך אולי ב" מועדון חילוא. לפני כחמש שנים התחפשתי לטורור ספרדי. זו היתה תלבושת שהבאתי ממקסיקו, תלבושת אורוגוילית גם לגבי תי אטרון. אבל לא זיהו את זה. חשבו שזה דרום אפריקאי. הייתי רוצה להתחפש ל" בכחוס אל היין, להשתכר ולמלא את מצות כסוב לילכו ב"ין."

טובה פרדו, זמרת: "כמעט ואינני חוגגת בפורים כי אני מופיעה. בשנה שעברה התחפשתי ואני חושבת שזו היתה התחפוש המוצלחת ביותר שלי. זו כמעט לא היתה תחפושת. התחפשתי לנחש לכך התחפוש היתה גלויה. אני אוהבת לשתות במסיבות. אבל איני שותה במיוחד בפורים."

גדליהו רכטר, נשיא הלשכה הצעירה: "החג הוא בעיקר של הילדים. בתי מתחפשת למלכת אסתר ובני לשד. בלשכה הצעירה יש לנו השנה נשף של קבצנים. כולם מתחפשים לקבצנים והסיסמה היא קבצני כל העולם התאחדו בעצם הסי פקתי כבר להיות בנשף פורים שנערך ביום ששי עד אור הבוקר. הנושא היה הגהינום, וזה נערך בעומר כיאם. פעם גם זכיתי בפרס בעד תלבושת של ראגי קאפור."

דן בן-אמוץ: "אם תהיה לי הזדמנות אשאר השנה בפורים בבית. במשך שבע שנים כתבתי רק על מסיבות של פורים שהייתי בהן בתפקיד. לפני שנתיים שלוש התחפשתי לטבח בנשף האמנים ב" ירושלים. אבל הילדים שלי מתחפשים: הילד לליצן של קרקס והבת לצפור. אם הייתי הולך השנה למסיבת פורים הייתי מתחפש להמן או אחשוורוש, וללא ספק הייתי מקבל פרס ראשון. היום אף אחד מהמבוגרים לא מתחפש לדמות ממגילת אסתר. היום כל אחד רוצה להיות קאובוי, פירט או זונה. בהשי ואה לשתיה היומית או השבועית, פורים זה לא חג מיוחד."

את התשובות לשאלות אלה ניסה העולם הזה לברר, בהפנותו לשורת אנשי ציבור את השאלה: איך אתה חוגג את חג הפורים?

חיי העם. מי חוגג? כיצד? מי מתחפש ולמה? האם חוגגים את החג בבית או ברחוב? האם שותים יותר? האם השמחה גדולה יותר?

"קדחת איננה מחלה ופורים איננו חג", וזמר הפחגם העממי. ואף על פי כן פורים וא אחד החגים המסביעיים את רישומם ב" י

ברירכהאי

דיין

נחמיאם

מנחם סבידור, מנהל רכבת ישראל: "אני חוגג בדרך כלל את פורים בכך שאני מגביר את הפיקוח על תנועת הרכבות. בדרך כלל בתגים התנועה מוגברת והעבודה רבה. עדיין אינני משולב בשום הכנות להג. מעולם לא התחפשתי לעובד רכבת, ובכל זאת נהיית כזה. אולם בילדותי התחפשתי לחייל, ואמנם ביליתי 12 שנה כחייל בצבא הבריטי והישראלי. הילדים ילדים יתחפשו לפי מה שנוצח להשיג מ" הידיים. יתכן ועוד תגיע איוו הזמנה למ" סיבה מועד העובדים ואו נחוג את המאורע. אבל החג האמיתי אצלי הוא חג העצמאות."

דוד ברירכהאי, ח"כ מפא"י: "אני חוגג את פורים בחוג המשפחה עם הנכדות. אינני מבקר בנשפים ואינני מתחפש. לפעמים אני אולי לוגם כוסית. אינני זוכר שאי-פעם בחיי התחפשתי. נכדתי ית' חפשו ודאי, אבל לעת עתה זה נשמר כסוד בפני."

מרדכי עצמון, מנהל חברת התחבורה "דן": "אצלנו חוגגים את פורים במסיבות מרים, מסיבות פרטיות וגם בבוטל פארטיס. אני נוהג להתחפש. יש לי שתי תלבושות. אחת של אורו והשניה של פארוק. השנה אני חושב שאר נו ינצח. כשאורו היה בארץ לקחתי את תמונתו וקיבלתי פרס ראשון על התלבושת. יש לי בנות גדולות שאינן מתחפשות כבר."

רנה שחם, רקדנית: "השנה עוד לא ערכתי תכניות מיוחדות לפורים. בשנה שעברה הייתי בנשף האמנים בעיין הוד והתחפשתי לרקדנית מטהיטי, לפי תמונה של גוגן. אבל אינני חושבת שהיתה לי אי-פעם תחפושת יפה במיוחד. בכלל אני חושבת על התחפושת רק ברגע האחרון. אני בכלל לא שותה, גם לא בפורים. אינני נהנית מזה. את בנותי אני מחפשת. האחת תהיה השנה מלכת הכוכבים והשניה, הקטנה, תהיה מה שמתאים לה להיות: בובה."

אורי קיסרי, עיתונאי: "אני בכלל אינני חוגג לפי לוח. אינני אוהב לטייל בשבת ולשמוח בפורים. השמחה אינה באה לפי הזמנה או תאריך. זוהי יותר תגובה הבאה מתוך אירועים חיצוניים. אבל היא צריכה להיות פנימית. חג פורים מער לם לא קסם לי. אני סבור שהחגיגה הוה, שבאה הודות להשתדלותה של אסתר אצל

רימאדט

שחם

רכטר

טובה מנהרראית, ח"כ המפ"י: "גם הדתית הלאומית: פורים זה צליל חג משפחתי. אני רגילה להזמין בערב חג את בני המשפחה ולעשות ארוחה גליגית ברוב עמ, שמתבטאת בנרות. אור דול, מפה לבנה, וכל הדברים שעושים את חג. כמוכן שמבקרים גם בבית הכנסת לשי זיעת המגילה. כשהייתי קטנה התחפשתי 'מלכת אסתר ולארגנת. היום אני הולכת 'מסיבות פורים, אבל אינני מתחפשת ואינני יוקדת. אבל בני בן ה' 14 מתחפש, פעם 'אינדיאני ופעם 'לאשה."

ז'אן דוד, צייר: "אינני יודע איך נחוג את פורים השנה. אני לא שם לב לפורים אף פעם. אולי אני לא בגיל הנכון. נחוג או אפשר לשמוח, כי יש יותר מדי נגשים. ראיתי עדלידע לפני כמה שנים, וכל זה לא היה נעים אף היה יפה. היו יזוה מיליון ילדים, לא רקודים ולא שמח. זה היה אפילו עצוב. אצלנו עושים פורים זמשיש פעמים בשבוע, לכן לא מחכים לחג."

יוסף נחמיאם, המפקח הכי לדי שד המשפחה: "אני הולך למסטי בה פרטית של מכרים וביום הראשון אני לוקח את ילדי לעדלידע. אף פעם לא התי נפשתי. עצם עובדה זו מוכיחה אולי את נישתי לבעיה. נהניתי פעם מנשפי פורים של אגדת. שמעתי עליהם אבל לא השי תחפתי. הייתי צעיר מדי."

רות דיין, מנהלת משכית ואשת שריהחקלאות: "פורים הוא חג ונוסף לכך גם יום הולדתי. בפעם האחרונה שהתחפשתי זה היה לפני שנתיים. זה היה בנשף אגים (אגף מבצעים במטה הכללי) והתחפשתי לכן לברבור. אינני חווה בעד לידע, מפני שאני בחופש בפורים, וגם אינני הולכת במיוחד לנשפי פורים."

זאב ברבן, שחקן האהל: "אח" בגג את פורים בכך שאלך לנשף פרטי או צבורי. אני מסופק אם אתחפש. שחקן מתחפש כל השנה לכן בפורים זה מיותר. התחפשתי הרבה, בזמן שהיו כאן נשפי אהל פורים לפני 23 שנה. היתה אז תל' בושת אחידה של פרק אדום, מכנסים ש' חורים וצילינדר קטן וצבעוני. היתה תזמורת פורומית ואני הייתי מנצחה. אשתי קבלה פרס בנשף של המטאטא. היא התחפשה לעליה, משהו שקשור עם ים, וקבלה בתור פרס אופניים. הייתי דווקא זקוק להם מאד."

כבוק
כיס -
אתך
תמיד.

כסאדם יוצא ל' סיוול או לנסיעה, הוא מקדיש תשומת לב רבה לבחירת הציורה שהוא לוקח לדרך. חברת שמוק הוציאה עתה לשוק בקבוק שיחושוי מאד. בקבוק קטן ושטוח המכיל ברנדי שמוק 84. מי שיודע להע' ריך את טיבו של ברנדי זה מצטייד בבקבוקי כיס זה ל' מסעו.

אנסו
מכונת כביסה אמקור

כובסת
מרתחה
שוטפת
סוחטת

אנסו

המפיצים: אמפא וסוכנים מוסמכים
השגחת מכון התקנים הישראלי